

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci navrhovateľky **M. V.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28.septembra 2009, č.k. 19Sd/102/2009-14, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 28.septembra 2009, č.k. 19Sd/102/2009-14, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 1. apríla 2009, ktorým podľa §§ 70 a 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidná, lebo nemá viac ako 40%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že na základe posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne mal krajský súd za preukázané, že posudkoví lekári prihliadli na navrhovateľkou uvádzané ťažkosti a vychádzali z nálezov odborných lekárskejších vyšetrení. Posudkoví lekári za rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa § 71 ods. 6 v spojení s kapitolou IX, oddiel A, položka 10 písm. b/ prílohy č. 4 zákona zhodne určili artériovú hypertenziu II, ktorej u navrhovateľky z rozmedzia 15 až 25% zodpovedá 25%-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom túto mieru podľa § 71 ods. 8 zákona zvýšili o 10% za ďalšie zdravotné postihnutie, t.j. stav po totálnej strumektómii v roku 2007 a stav po extirpácii retrosternálnej strumy v roku 2008; ostatné zdravotné postihnutia považovali za posudkovo nezávažné. Navrhovateľka ani na pojednávaní neuviedla, v čom bol jej zdravotný stav nesprávne posúdený. Pokiaľ namietala, že má toľko chorôb, že by mala byť na invalidnom dôchodku, krajský súd poukázal na to, že iné zdravotné postihnutia možno brať do úvahy len v prípade, ak majú vplyv na pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a preto ďalšie zdravotné postihnutia nebolo možné brať do úvahy. Krajský súd dospel k záveru, že posudky posudkových lekárov sú logické a nezistil také skutočnosti, ktoré by pri posudzovaní navrhovateľky neboli známe, resp. zohľadnené.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním a namietala, že jej zdravotný stav nebol správne posúdený z neurologického hľadiska ani z iného hľadiska, ktoré však nekonkretizovala.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľky na invalidný dôchodok.

Z posudkov posudkových lekárov z 9. marca 2009, 22. júla 2009 i 2. septembra 2009 vyplýva, že pri posudzovaní zdravotného stavu a miery poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť sa posudkoví lekári zaoberali všetkými navrhovateľkou

uvádzanými ťažkosťami a zohľadnili tak nálezy z interného, kardiologického a endokrinologického vyšetrenia, ako aj správu z neurologického, cievneho, pneumologického, hepatologického a ortopedického vyšetrenia navrhovateľky.

Pokiaľ navrhovateľka namietala nesprávne hodnotenie jej stavu z hľadiska neurologického, z posudkov vyplýva, že ide o viacúrovňový bolestivý syndróm chrbtice s ľahkou až stredne ťažkou poruchou kinetiky, *ale bez neurologickej symptomatológie a komplikácií*, preto posudkoví lekári na účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť toto postihnutie hodnotili ako posudkovo nezávažné. Tento ich záver nie je v rozpore s nálezmi z neurologického a ortopedického vyšetrenia, založenými v posudkovej dokumentácii. Samotná okolnosť, že navrhovateľka trpí viacerými zdravotnými postihnutiami, nie je pre posúdenie jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť rozhodujúca. Podstatné je, aby ďalšie zdravotné postihnutie alebo postihnutia boli tak závažné, že majú vplyv na pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Ostatné zdravotné postihnutia v tomto zmysle posudkoví lekári nepovažovali za závažné. Je však treba zdôrazniť, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím je u navrhovateľky hypertenzia a že mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno podľa § 71 ods. 8 zákona zvýšiť najviac o 10% bez ohľadu na počet ďalších zdravotných postihnutí.

Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nepredložila žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo také hodnotenie jej zdravotného postihnutia odborným lekárom, ktoré by bolo v rozpore s hodnotením posudkových lekárov. Aj odvolací súd mal preto za preukázané, že posudkoví lekári hodnotili jej zdravotný stav a mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť objektívne a komplexne, na základe aktuálnych nálezov odborných vyšetrení a ich posudky považoval za logické a presvedčivo odôvodňujúce záver o iba 35%-nej celkovej miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť. Vzhľadom na to mal za preukázané, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods.1 zákona a zatiaľ nespĺňa podmienky nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods.1 zákona.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené v výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová